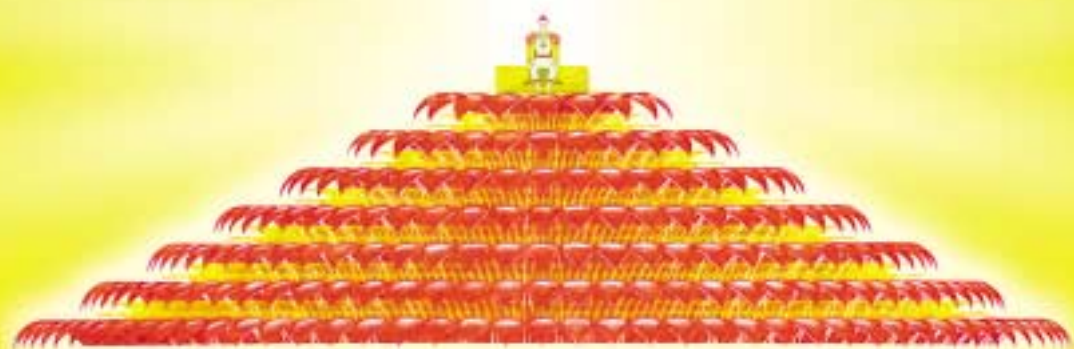

๑๒

ป าริ ฉั ต ร ส ว ร ร ค์

สมัยใด ปาริชาตกัลปพฤกษ์ของเหล่าเทวดาชั้น
ดาวดึงส์บานเต็มที่แล้ว สมัยนั้นเหล่าเทวดาชั้นดาวดึงส์
ต่างพากันดีใจเป็นหนักหนา อัมเอบพรั่งพร้อมไปด้วยเบญจ-
กามคุณ บำรุงบำเรออยู่ตลอดระยะเวลา ๔ เดือนทิพย์ ณ
ควงไม้ปาริชาตกัลปพฤกษ์ดอกปาริชาตกัลปพฤกษ์บานเต็มทีนั้น
จะแพร่ศรีมีไปได้ ๕๐ โยชน์ ในบริเวณรอบๆ จะส่งกลิ่นไปตาม
ลมได้ ๑๐๐ โยชน์

ปาริฉัตรสวรรค์

๒๕๑

พื้นฐานของชีวิตมนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนมีความทุกข์ทั้งสิ้น ทุกข์มีทั้งทุกข์จากการเกิด แก่ เจ็บ ตาย นับตั้งแต่วันแรกเกิดกระทั่งถึงวันที่หลับตาลาโลก ไม่ว่าจะเป็นทุกข์ประจำสังขาร หรือทุกข์ที่จรเข้ามา เหมือนกับโลกที่มีความมืดเป็นพื้นฐาน แต่ที่เรามองเห็นคนสัตว์สิ่งของต่างๆ ได้ ก็เพราะมีแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว หรือที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น จึงทำให้โลกสว่างและเราสามารถมองเห็นสิ่งต่างๆ ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเราเข้าใจความเป็นจริงของชีวิตว่า ชีวิตเป็นทุกข์แล้ว เราจะได้รับชวนขวายหาทางพ้นทุกข์ และเข้าถึงความสุขที่แท้จริง ด้วยการประพฤติปฏิบัติธรรมกันให้เต็มที่ ทำใจให้ใสบริสุทธิ์หยุดนิ่งเป็นประจำสม่ำเสมอทุกๆ วัน

พระลัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน *ปาริฉัตรกถาสสูตร ว่า

“สมัยใด ปาริชาตกัลปพฤษภของเหล่าเทวดาชั้นดาวดึงส์บานเต็มที่แล้ว สมัยนั้นเหล่าเทวดาชั้นดาวดึงส์ต่างพากันตั้งใจเป็นหนักหนา อัมเอบพรั่งพร้อมไปด้วยเบญจกามคุณ บำรุงบำเรออยู่ตลอดระยะเวลา ๔ เดือนทิพย์ ณ ควงไม้ปาริชาตกัลปพฤษภ ดอกปาริชาตกัลปพฤษภบานเต็มที่นั้น จะแผ่รัศมีไปได้ ๕๐ โยชน์ ในบริเวณรอบๆ จะส่งกลิ่นไปตามลมได้ ๑๐๐ โยชน์”

ปาริฉัตรสวรค์

๒๕๒

ชีวิตของชาวสวรรค์และทิพยวิมานที่เกิดจากกุศลกรรมนั้น เป็นสิ่งที่น่าศึกษามาก เพราะเป็นชีวิตหลังความตายที่น่ารื่นรมย์ อีกทั้งเป็นลัมปรายภพของผู้มีบุญทั้งหลายที่ได้ไปเสวยสุข อยู่ที่นั่น เรื่องราวความเป็นจริงเหล่านี้จะรู้เห็นได้เฉพาะตอนที่ เราหลับตาลาโลกนี้ไปแล้วเท่านั้น แต่ขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่ก็สามารถที่จะไปศึกษาด้วยตัวเองได้ เหมือนอย่างพระสัมมา-สัมพุทธเจ้าของเรา ผู้ทรงเป็นโลกวิทูรู้แจ้งโลกทั้งสาม และสามารถนำเรื่องภพภูมิต่างๆ ที่มองไม่เห็นด้วยตามนุษย์ มาถ่ายทอดให้พุทธบริษัทได้ยินได้ฟังกันอย่างแจ่มแจ้ง

นอกจากนี้ยังมีเหล่าพระอรหันต์และผู้มีรู้มีญาณอีก เป็นอันมาก ซึ่งท่านเหล่านั้นสามารถใช้ฤทธิ์ที่เกิดจากใจที่หยุดนิ่งได้อย่างสมบูรณ์แล้ว ไปตรวจดูชีวิตความเป็นอยู่ของชาว สวรรค์ชั้นต่างๆ ได้ บางท่านก็เห็นด้วยญาณทัสสนะ บางท่าน เหาะเหินเดินอากาศไปเห็นด้วยกายเนื้อของท่านเอง ไปตรวจ จดตราและเยี่ยมเยียนเทพบุตรเทพธิดา อีกทั้งไต่ถามถึงบุญกรรม ต่างๆ ทำให้พวกเรามีโอกาสได้ยินได้ฟัง หรือได้อ่านจากตำรา ต่างๆ ที่มีบันทึกไว้ ทั้งจากพระไตรปิฎกและคัมภีร์อื่นๆ อีกมาก ครั้งนี้หลวงพ่อบมีเรื่องของต้นไม้อทิพยประจำสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มาเล่าให้พวกเราได้เรียนรู้ ต้นไม้นี้มีความพิเศษอย่างไรบ้าง ลองมาศึกษาดู

ปาริฉัตรสวรรค์

๒๕๓

ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจากศูนย์กลางวิมานของ
พระอินทร์ มีสวนอุทยานทิพย์แห่งหนึ่งชื่อว่า ปุณทริกวัน
เป็นสวนกว้างใหญ่มาก มีกำแพงล้อมรอบทั้ง ๔ ด้าน กลางสวน
นั้นมีต้นทองหลางใหญ่ต้นหนึ่ง เป็นต้นไม้ทิพย์มีชื่อว่า ต้นปาริฉัตร
หรือปาริชาติกัลปพฤกษ์ สูง ๑๐๐ โยชน์ มีปริมาตรถึง ๓๐๐ โยชน์
ลำต้นกว้าง ๑๕ โยชน์

บริเวณใต้ต้นไม้ทิพย์นั้น มีแท่นรัตนศิลาแท่นหนึ่ง ชื่อว่า
บัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ เป็นที่ประทับของท้าวลักกะจอมเทพ
เป็นแท่นสีแดงเหมือนดอกชบา และอ่อนนุ่มละมุนละไม ยาว
ประมาณ ๖๐ โยชน์ กว้าง ๕๐ โยชน์ สูง ๑๕ โยชน์ เมื่อท้าว
ลักกะเทวราชประทับนั่ง จะมีความรู้สึกเหมือนกับว่า พระวรกาย
จมลงเล็กน้อย ครั้นเสด็จลุกขึ้นแท่นศิลาอาสน์ก็จะกลับเต็มขึ้น
มาตามเดิม คือเป็นแท่นที่ฟูขึ้นหรือยุบลงโดยอัตโนมัติ ซึ่งถูก
ปรุงแต่งขึ้นมาด้วยอาณูภาพบุญของท้าวลักกะ

ดอกปาริฉัตรนั้น ทุก ๑๐๐ ปี จะบานครั้งหนึ่ง และเมื่อ
ดอกไม้สวรรค์นี้บาน เหล่าเทพบุตรเทพธิดาต่างร่าเริงยินดี จะ
ผลัดเปลี่ยนกันมาเฝ้าดอกไม้้นั้นจนกว่าจะบาน ครั้นต้นปาริฉัตร
มีใบเหลือง พวกเทวดาก็พากันดีใจว่า “เวลานี้ต้นปาริฉัตรมี
ใบเหลืองแล้ว อีกไม่นานก็จักผลัดใบใหม่” จากนั้นต่างตั้งหน้า
ตั้งตารอคอยด้วยใจจดใจจ่อ ครั้นผลิดอกออกใบใหม่ ชาวสวรรค์

ปาริฉัตรสวรรค์

๒๕๔

ที่มาเผ่าก็จะพากันปลื้มใจว่า “ปาริฉัตรสวรรค์กำลังผลัดใบใหม่ แล้ว และอีกไม่นานก็จักผลิดอก”

เมื่อต้นปาริฉัตรผลิดอกออกใบแล้ว พวกเทวดาต่างพากันดีใจว่า “ตอนนี้ต้นปาริฉัตรผลิดอกแล้ว อีกไม่นานก็จักกลีบกลีบขยายแบ่งบาน” จากนั้นเหล่าเทวดาก็จะเที่ยวป่าวประกาศให้ทวยเทพด้วยกันรู้ว่า พวกตนกำลังจะได้ยลดอกปาริฉัตรแล้ว และเมื่อต้นปาริฉัตรออกดอกตูม ชาวสวรรค์ก็ปีติยินดี ต่างเที่ยวแวะมาเยี่ยมชม และรอคอยเวลาที่ปาริฉัตรแย้มบานส่งกลิ่นหอมอย่างใจจดใจจ่อ

เมื่อปาริฉัตรเริ่มแย้มกลีบ ชาวสวรรค์ต่างพากันดีใจว่า ปาริชาติกาลปฤกษ์เริ่มแย้มกลีบแล้ว อีกไม่นานก็จักบานเต็มที ครั้นบานเต็มที่แล้ว ชาวสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ก็จะมาจากทั่วสารทิศ เพื่อมาสดมภ์กลิ่นทิพย์บุปผาของต้นปาริฉัตร ในโอกาสนี้จะมีการละเล่นที่พรั่งพร้อมไปด้วยเบญจกามคุณ มีการบำรุงบำเรออยู่นานถึง ๔ เดือนทิพย์ ที่บริเวณคงไม่ปาริฉัตร ๔ เดือนทิพย์ของชาวสวรรค์ หากนับตามโลกมนุษย์ ก็เท่ากับ ๑๒,๐๐๐ ปี ดอกปาริฉัตรหากแย้มบานเต็มที จะแผ่รัศมีไปได้ ๕๐ โยชน์ และจะส่งกลิ่นไปตามลมได้ไกลถึง ๑๐๐ โยชน์

ครั้นดอกปาริฉัตรบานเต็มทีแล้ว ก็จะมีแสงสว่างเรืองรอง

ปาริฉัตรสวรรค์

๒๕๕

งดงามออกจากดอก ซึ่งมีรัศมีส่องสว่างไปได้ไกล ๘๐๐,๐๐๐ วา และเมื่อลมรำเพยพัดไปทิศทางใด ปาริฉัตรก็จะส่งกลิ่นหอมฟุ้งไปทางทิศนั้น ฟุ้งขจรออกไปเรื่อยๆ ทุกดอกจะบานตลอดหมดทั้งต้น หากเหล่าทวยเทพปรารณาดอกไม้ ก็ไม่ต้องปีนป่ายขึ้นไปเก็บให้เหนื่อย ไม่ต้องใช้ไม้สอย และไม่ต้องเอาผอบมาใส่ดอกไม้ เพียงไปอยู่ใต้ต้นปาริฉัตร และตั้งจิตปรารณา ดอกปาริฉัตรก็จะหล่นลงมาอยู่ที่มือเอง ประหนึ่งว่าจะรู้ถึงความประสงค์ของเทวดาทั้งหลาย ถ้าหากว่าเทพบุตรเทพธิดายังไม่ทันยื่นมือมารับดอกไม้นั้นก็ยังไม่ตกถึงพื้น เพราะมีลมชนิดหนึ่งพัดชูดอกไม้ให้ลอยอยู่ในอากาศมิให้ตกถึงพื้น จนกว่าเทวดาจะยื่นมือรับดอกไม้ไว้ เหล่าเทวดาจะชักชวนกันมาเล่นอย่างสนุกสนานรอบบริเวณต้นปาริฉัตรจนกว่าจะหมดฤดูกาล

เป็นเรื่องแปลกว่า รัศมีของดอกปาริฉัตรเป็นเสมือนแสงอาทิตย์ทอแสงอ่อนๆ กลีบของดอกปาริฉัตรมีขนาดใหญ่มาก ละอองเกสรก็มีขนาดใหญ่เท่าทะนານใบใหญ่ และยังมีลมสำหรับเด็ดดอกไม้ ลมพัดตัดดอกไม้จากขั้ว ลมสำหรับรองรับดอกไม้ ลมสำหรับส่งดอกไม้ ซึ่งจะน้อมส่งให้เทพบุตรเทพธิดาหรือส่งไปสู่เทวสภาชื่อสุธรรมา ลมสำหรับกวาดก็จะพัดเอาดอกไม้เก่าๆ ออกไป แล้วพัดเอาดอกไม้ใหม่เข้ามา ลมสำหรับปูลาดก็จะโรยใบกลีบและเกสรดอกไม้ปูลาดไว้อย่างงดงาม

ปาริฉัตรสวรรค์

๒๕๖

ตรงกลางสุทธรรมาเทวสภาพบนชั้นดาวดึงส์นี้ จะมี
ธรรมาสน์สำหรับแสดงธรรม อาสนะสำหรับท้าวลักกเทวราช
อยู่ถัดจากธรรมาสน์ที่แสดงธรรม และยังมีเศวตฉัตรขนาด ๓
โยชน์ กั้นอยู่ข้างบนรัตนบัลลังก์ขนาด ๑ โยชน์ ถัดไปเป็น
อาสนะของเทพบุตร ๓๓ องค์ ถัดไปอีกก็เป็นอาสนะของเทวดา
ผู้มีศักดิ์ใหญ่ ซึ่งอาสนะทั้งหมดที่กล่าวมา ล้วนปูลาดด้วยกลี้น
และเกสรดอกไม้อันงดงาม ถัดจากนั้นไปอีก ก็มีกลีบดอกไม้
อันเป็นอาสนะสำหรับเทวดาหมู่หนึ่ง ซึ่งเมื่อทวยเทพทั้งหลาย
ได้เข้าไปยังเทวสภาเพื่อฟังธรรมนั้น เทวดาผู้มีอำนาจมากจะ
นั่งอยู่ใกล้ๆ ธรรมาสน์ที่แสดงธรรม ส่วนบริวารก็ถอยร่นออกไป
ตามกำลังบุญที่ได้สั่งสมมาในสมัยที่เป็นมนุษย์

จากนั้น เกลียวละอองเกสรของดอกไม้ จะพุ่งขึ้น
กระแทกกลีบข้างบนตกลงมา ทำให้ร่างกายประมาณ ๓ ศาวุต
ของทวยเทพทั้งหลาย เหมือนตกแต่งด้วยดอกไม้รัตนชาติ
เลื่อมพรายด้วยละอองเกสรทองคำ เทพบางกลุ่มก็จะถือดอกไม้
องค์ละดอก เล่นหยอกล้อกันและกันอย่างสนุกสนาน เวลาที่
เล่นเคาะดอกไม้กัน ละอองเกสรขนาดเท่าทะนานใหญ่ จะพุ่ง
กระจายออก ทำให้สรีระของเทวดาเป็นเหมือนย้อมด้วยมโนศิลา
และมีน้ำชาตเกิดเองด้วยละอองหอมที่มีรัศมี การละเล่น
ปาริฉัตรกีฬาใช้เวลานานถึง ๔ เดือน จึงสิ้นสุดลง นับว่าเป็น

ปาริฉัตรสวรรค์

๒๕๓

ช่วงที่พุทธรของชาวสวรรค์ชั้นดาวดึงส์มากที่สุดทีเดียว

นี่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับต้นปาริฉัตรโดยย่อ ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์นี้ มีทั้งคน สัตว์ สิ่งของอันเป็นทิพย์ที่น่าตื่นตาตื่นใจ น่าดูน่าชมอีกมาก ส่วนที่ยังไม่ได้นำมาเล่าให้ทุกท่านได้ศึกษากัน ก็ยังมีอีกมากมายหลวงพ่อยะยอนนำมาเล่าเท่าที่เวลาจะอำนวย ซึ่งหากเราตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันให้เต็มที่ ปฏิบัติจนเข้าถึงพระธรรมกายได้เมื่อไร ก็สามารถที่จะไปรู้เห็นด้วยตัวของเราเองได้ เพราะในโลกนี้ ยังมีสิ่งที่เรายังไม่รู้และรอคอยการพิสูจน์อยู่อีกมาก จะพิสูจน์ได้ต้องหยุดนิ่งอย่างเดียวเท่านั้น ดังนั้นให้หมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งกันเป็นประจำสม่ำเสมอ จนกว่าจะเข้าถึงพระธรรมกายกันทุกๆ คน

